

писма и да се научимъ, кога и кой день ще можемъ да се прѣдставимъ прѣдъ надлежнитѣ лица по нашия въпросъ. Въ министерството узнахме веднага, че всички почти тамъ знаели не само за нашето пътуване по Европа, но и за нашето отъ вечерята още пристигане въ Петербургъ. И тамъ, дѣто се разговарѣхме съ едного и съ другиго и искахме да узнаемъ, кога ще можемъ да дойдемъ пакъ, за да се прѣдставимъ на поменатитѣ лица, прѣдъ насъ се изправя единъ младъ господинъ и ни казва, че г. Гирсъ, помощникъ на канцлера, искалъ да ни види още сега. Волею-неволею ние тръгнахме съ тоя господинъ и за минута бѣхме при г. Гирса. Господинъ Гирсъ, мжжъ скромень, благъ и тихъ, слѣдъ като ни прие по най-задължителень начинъ и се поразговори съ насъ любезно за едно и за друго, покани ни да идемъ още на часа заедно съ него при канцлера князь Горчаковъ, дѣйствителния, ни казваше, министъръ на външнитѣ дѣла, който му билъ и поржчалъ, щомъ се научи, че ние сме дошли въ министерството, да ни заведе незабавно при него. Потрудохме се да се извинимъ и да отложимъ за сега прѣдставянето ни прѣдъ князь Горчаковъ, най-вече за това, че бѣхме облѣчени просто като пътници, но г. Гирсъ, като влѣзе при Горчакова и пакъ излѣзе минутно, ни каза, че облѣклото ни е доста добро и безъ повече други обяснения той зе та ни заведе самъ въ близката стая при руския канцлеръ, и ние съвсѣмъ ненадѣйно се намѣрихме прѣдъ единъ мжжъ възвисокъ, малко снаженъ, широколичень, брада и мустаци брѣснати, физиономия изобщо жива, приятна и симпатична. Щомъ влѣзохме при него, той при подаване ржка ни посрѣщна полузасмѣнь съ думитѣ, че наистина той въ насъ виждалъ дѣйствителни бѣлгарски делегати още и по облѣклото, съ което му се прѣдставяхме.